

thans de handen van verwondering inéén, over 't geen er in dien korten tijd had plaats gegrepen.

Nederland behoorde tot die landen, waar men 't verste gevorderd was, en er zou onze Commissie zeker niet veel meer te doen zijn overgebleven, zoo zij niet ware opgehouden geworden door ongereedheid nú van dit dan weder van dát gedeelte der gebouwen.

Al het ceremoniëel van die officiële opening te beschrijven acht de Commissie niet op haren weg te liggen. Met recht mocht men die opening plechtig noemen. Er was niet meer omslag bij dan erbij noodig was, en, wat men eraan had toegevoegd, strekte werkelijk om het geheel indrukwekkend te maken.

Een groote schare van genoodigden, uit verschillende landen van Europa, vereenigde zich reeds vroegtijdig in de Rotunde welker verbazende ruimte toen veel grootscher effect maakte dan later, nadat die opgevuld was met een bonte massa van vitrines en étalages. Zeer jammer was het dan ook dat men van het oorspronkelijk plan, om de Rotunde ledig te laten, heeft moeten afwijken; de later daarin geplaatste voorwerpen werden nietig in dit kolossale gebouw, terwijl zij er, aan den anderen kant, den grootschen indruk totaal van bedierven.

De verhevenheid, opgericht voor den Keizer en de Keizerin en het Keizerlijk gevolg, vlak tegenover den hoofdingang, was zoo eenvoudig mogelijk, en op geenerlei wijze had men door een bonten opschik den plechtigen indruk bedorven, gelijk anders zoo vaak het geval pleegt te zijn.